

bjerg. Jeg har kendt Holsteinsminde; men jeg har aldrig kendt Flakkebjerg. Det har aldrig været et Maal for min Stræben, det maa det ærede Medlem huske paa; man har ogsaa andet at bestille. Naar det ærede Medlem ikke tror paa min Humanitet overfor Børn, ja, saa er det saamænd akkurat lige meget, hvad man tror om hinanden, det har ingen Ting at sige. Men Sagen er den, at jeg nede paa Holsteinsminde har set, hvordan en af de bedste Mænd, der har været der — og der har været adskillige gode Mænd der —, nemlig gamle Steffensen, maatte tigge til sine Børn, og han vidste sikkert ofte knap, hvor han skulde skaffe Maden til dem fra. Men jeg har ogsaa set denne Mand, som ofrede sig i den Grad for Børnene, i visse Henseender være en streng Mand, tidt strengere, end jeg syntes var rigtigt. Men naar jeg saa saa hans dejlige Dreng og unge Piger, maatte jeg bøje mig i Ærbødighed for, hvad han fik udrettet. Det kan det ærede Medlem ikke, naar han ser en Flok pæne Børn, medmindre det gaar efter hans Principper. Men det kan jo være, at hans Principper ikke du, her skal det ærede Medlem vise os Kunsten at udnytte disse Principper.

Sabroe: Ja, det ærede Medlem tvinger mig til at oplyse, at jeg har haft med fremmede Børn at gøre, og jeg har haft med Børn at gøre, for hvilke jeg intet Vederlag har faaet. Men naar Talen er om en offentlig Institution, hvor en Samling Børn sendes hen af Værgeraadene og andre, siger jeg, at dette Princip at tigge Penge ind til dette Hjem og begynde paa bar Bund er ganske forkasteligt. Det maa være det offentliges Pligt at stille Midlerne, den ydre Ramme, til Raadighed, og saa gaa Mand og Kvinde derind og gøre deres Gerning.

Lars Jensen: Vi vare jo aldrig naaede til det, vi nu ere naaede til med Børnene, dersom vi ikke havde haft saadanne Forgængere som gamle Steffensen, der magtede den Kunst — og det er netop hans store Kunst — at skaffe Penge ved Folks Godhed og derved at vise Samfundet, at der var noget at gøre. Nu er det jo ingen Sag at give sig til at oprette et Børnehjem, for alle ville støtte det og ganske særlig, naar de se, at det er en Mand, som gør et Arbejde og opdrager pæne Børn.

Knop: Naar det ærede Medlem fra Aarhus nordre (Sabroe) vil fjerne sig lidt

af Vejen, kunde det være, jeg kunde faa Rum til at sige et Par Ord; men saa længe han gaar rundt her og bruger Mund, er det jo ganske umuligt at faa Ordet.

Den højtærede Finansminister udtalte forleden Dag, at vi ikke maatte gøre os alt for store Forhaabninger om fra Statskassen at opnaa Bevillinger til Opnaaelse af de forskellige Ønsker, der gennem os Rigsdagsmænd blive fremførte her paa Rigsdagen fra vore Vælgeres Side. Han sagde, det nyttede ikke, vi kom med disse Henstillinger til ham, i alt Fald ikke i ret stort Maal, thi han vilde være haard og grusom og ikke være med til, at der overhovedet gaves videregaaende Bevillinger. Han kan have nogen Ret til en saadan Udtalelse, da Statskassen i Øjeblikket ikke sidder inde med ret store Midler til fornyede Bevillinger paa Finansloven. Men til Trods for at Forholdene ere saaledes, vil det sædvanlige jo alligevel ikke udeblive, nemlig at Vælgerne og Befolkningen i Almindelighed fremdeles ville komme med deres Ønsker og Krav til Rigsdagen, saadan som de altid have gjort, maaske i større Udstrækning, end det har været heldigt. Jeg for mit vedkommende maa i alt Fald tillade mig trods Finansministerens Udtalelser at fremkomme med nogle Henstillinger ude fra den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Men forinden jeg gaar over til de Ting, som ere særlige for min Valgkreds, maa jeg alligevel først omtale en Sag, der allerede er omtalt her i Salen, nemlig af det ærede Medlem fra Holbæk (Rode). Det er angaaende en Uddybning af Indsejlingen til Isefjorden.

Det var i 1905, der blev indgivet et Andragende fra Byerne Holbæk, Frederikssund og Nykøbing, som gik ud paa at faa en Bevilling paa Finansloven, stor nok til, at Indsejlingen kunde uddybes til 18 Fod. At et saadant Andragende er fremkommet fra denne Egns Befolkning, er ikke saa ganske urimeligt. Thi jeg maa gøre opmærksom paa, at Isefjorden er Danmarks næststørste Fjord, og naar der er Tale om en Uddybning af denne Fjord, haves der jo her et Fortilfælde, idet jeg kan henvise til, at der for en Del Aar siden blev bevilget en ret betydelig Sum til Uddybning af Limfjorden. Det er det, der har givet Isefjordens Omegns Befolkning Anledning til at fremkomme med deres Andragende til Rigsdag og Regering om at faa en Bevilling til Uddybning af Indsejlingen til Isefjord;